

Рівненський державний гуманітарний університет

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ
ФІЛОЛОГІЇ. ІНОЗЕМНІ МОВИ**

Збірник наукових праць

**Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету**

Випуск 2

Рівне – 2011

Актуальні проблеми сучасної філології. Іноземні мови: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. Випуск 2. – Рівне: РДГУ, 2011. – 108 с.

Збірник наукових праць містить статті з теоретично-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Опубліковані матеріали можуть бути корисними для науковців, учителів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Мороз Людмила Володимирівна

– кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Постоловський Руслан Михайлович

– професор, член-кореспондент Міжнародної слов'янської академії наук, ректор Рівненського державного гуманітарного університету.

Вокальчук Галина Миколаївна

– доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Гороть Євгенія Іванівна

– доктор філологічних наук, професор (Волинський національний університет ім. Лесі Українки).

Архангельська Алла Мстиславівна

– доктор філологічних наук, професор (Рівненський інститут слов'янознавства Київського славістичного університету).

Тищенко Олег Володимирович

– доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Шульжук Каленик Федорович

– доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Оляндер Луїза Костянтинівна

– доктор філологічних наук, професор (Волинський національний університет ім. Лесі Українки).

Захарчук Ірина Василівна

– доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Безкоровайна Ольга Володимирівна

– доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Стеріополо Олена Іванівна

– доктор філологічних наук, професор (Київський національний лінгвістичний університет).

Зимомря Микола Іванович

– доктор філологічних наук, професор (Дрогобицький педагогічний університет ім. Івана Франка).

Павлова Ольга Іванівна

– кандидат філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Терещенко Тетяна Вікторівна

– кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Адах Наталія Арсенівна

– кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Ніколайчук Галина Іванівна

– кандидат педагогічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Сербіна Тетяна Георгіївна

– кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 7 від 25.02.2011 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т.п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Рукописи рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31. Рівненський державний гуманітарний університет

8. Пономарев Я.А. К вопросу об исследовании психологического механизма «принятия решения» в условиях творческих задач // Проблемы принятия решения. – М.: Наука, 2004. – 241 с.
9. Симонов В.П., Черненко Е.Г. Образовательный минимум: измерение, достоверность, надежность // Педагогика. – 1994. – № 14. – С. 23-28.
10. Шатилов С.Ф. Методика обучения немецкому языку в средней школе. – М.: Просвещение, 1986. – 369 с.
11. Щепилова А.В. Теория и методика обучения французскому языку как второму иностранному. – Москва, 2005. – 225 с.

Резюме. Рассматривается лексическая креативность как основа семантической компетенции студентов.

Ключевые слова: креативность, коммуникативная компетентность, лексический минимум, семантический компонент.

The summary. The article dwells on the lexical as a base of semantic competence of students.

Key words: lexical minimum, communicative competence, semantic competence, creativity.

Одержано редакцією 25.12.2010 р.

УДК: 821.162.1-3.02

М.М. КАЛІНІЧЕНКО

РЕЦЕПЦІЯ ТВОРЧОСТІ Г. МЕЛВІЛЛА У СУЧАСНІЙ ПОЛЬЩІ

Резюме. У статті проаналізовано основні етапи становлення польського мелвіллознавства, його історичні передумови, сучасний стан, магістральні проблеми та перспективи подальшого розвитку, розглянуті найважливіші наукові публікації й переклади польською мовою творів Г.Мелвілла

Ключові слова: польське мелвіллознавство, історія північноамериканської літератури, переклад, інтерпретація, компаративістика, рецепція

Актуальність розвідки. На відміну від вчених США, Західної Європи, Австралії або Далекого Сходу, які з 1920-х років створили величезний масив наукових праць, присвячених життю й творчості автора „Білого Кита”, польські науковці, з причин, які варті того, щоб стати об’єктом окремого дослідження, протягом декількох останніх десятиліть мало цікавилися Мелвіллом. Фактично Мелвіллознавство у Польщі все ще залишається дуже молодю дисципліною, незважаючи на той факт, що сам письменник вже більше ніж століття є важливою частиною польської літературної культури. Разом з тим, польське Мелвіллознавство вже увійшло в таку фазу свого становлення, за якою слід очікувати на вагомій науковій результаті. У статті вперше здійснена спроба представити загальний огляд історії літературно-критичної рецепції творчості Мелвілла у польському культурному просторі, адже вона залишається маловідомою для більшості українських американистів.

Проблематика статті передбачають розгляд історії виникнення й формування сучасного польського мелвіллознавства та його найважливіших досягнень за декілька останніх десятиліть. У статті також представлені матеріали, присвячені першій на теренах Польщі Міжнародній конференції мелвіллознавців «Серця темряви – Мелвілл і Конрад», що проходила у місті Щецин.

Безпосереднім дослідницьким завданням статті є спроба узагальнити наукові досягнення польських дослідників, як займаються вивченням творчості Мелвілла, та познайомити із ними українських вчених.

Усім добре відомий традиційний формат літературознавчої конференції: пленарне засідання, засідання секційні, аудиторії, кафедри та все таке інше... Але уявіть, що все може відбуватися за інших обставин: безкрай горизонт моря, пружні крила вітрильників, що немов впливають із далекого позаминулого сторіччя... Здається, от-от з’явиться легендарний «Пеквод», що колись відправився у велику гонитву за Білим Левіатаном, і пролунають слова з уславленого роману північноамериканського письменника Германа Мелвілла: «Майже в усіх людей, кожного на свій лад... в ту чи іншу хвилину життя зринають такі самі почуття до моря, як у мене... Це образ незбагненої таїни життя; оце вам і ключ до всієї загадки».

Саме в такій атмосфері 4 – 7 серпня 2008 року в польському місті Щецин проходила перша на теренах цієї країни Міжнародна конференція «Серця темряви – Мелвілл і Конрад», на яку з’їхалося більше сотні науковців з вісімнадцяти країн світу. На жаль, не судилося взяти в ній участь, але перебіг і головні наукові результати конференції мені доволі непогано відомі зі звіту про неї на сторінках часопису північноамериканської спільноти мелвіллознавців «Левіатан» та з електронних листів її натхненного організатора, колеги по мелвіллознавчим студіям професора Павла Кшиштофа Єнджейка. Тому наслідком підкреслити: це непересічна подія, значущість якої можливо адекватним чином поцінувати лише на тлі історії польського мелвіллознавства та перспектив розвитку цієї гілки наукового знання.

Насамперед декілька слів про історію знайомства польських читачів і науковців із творчістю Германа Мелвілла. Він став відомий у Польщі ще в середині 60-х років XIX сторіччя. Дуже авторитетна на той час польська енциклопедія («Encyklopedia Powszechna») присвятила йому окрему статтю. Вона відобразила ставлення тодішньої світової критики до письменника: Мелвілла було подано як автора насамперед пригодницьких морських романів. Акцентувалася художня цінність його ранніх творів, натомість пізні, складні, філософсько-орієнтовані романи розглядалися як невдалі та менш цікаві для читача. З цих причин першим твором Мелвілла, перекладеним на польську мову, став саме пригодницький роман «Тайпі» (1882 рік, перекладач Яніна Суйковська).

У незалежній Польщі в короткий період між двома світовими війнами ставлення до Мелвілла не змінилося. Польська наукова спільнота і читацький загал залишалися осторонь від процесу його «відродження», що розпочався в англomовному світі після столітнього ювілею митця. В Америці та Великій Британії автора роману «Мобі Дік, або Білий Кит» вже почали сприймати як новатора, котрий передбачив модерністські пошуки літератури ХХ сторіччя. Натомість у Польщі домінувало старе ставлення до нього як до майстра пригодницького жанру. Немалою мірою цьому сприяли причини комерційного, ринкового гатунку. 1926 року з'явилася перша голлівудська екранізація роману «Мобі Дік» (режисер Міллард Вебб). Голлівуд знехтував глибоким філософським змістом твору, адаптувавши його під стандарт пригодницького жанру, про що свідчила вже сама назва екранізації – «Морське чудовисько». Фільм було показано в кінотеатрах усієї Західної Європи, Польща не стала винятком. Комерційний успіх «Морського чудовиська» спровокував швидку появу першого польського перекладу роману, створеного тією ж Яніною Суйковською. Назва перекладу – «Bestja morska» – була цілком співзвучною назві американського фільму і певним чином скеровувала читацьку рецепцію. Отже, в польській культурі того часу пригодницький канон у сприйнятті творчості Мелвілла було закріплено.

Подальша доля його художньої спадщини в країні, що опинилася в імперських обіймах Радянського Союзу, виявилася набагато складнішою. На неї вплинули і суто політичні фактори, і тенденції, зумовлені своєрідністю національної польської ментальності.

Ідеологічний диктат, котрий існував у соціалістичному таборі, зумовив спробу додати нову складову до польської рецепції роману «Мобі Дік». 1954 року з'явився переклад роману, здійснений Броніславом Зелінським. Вступна стаття, що його супроводжувала, продемонструвала намагання інтерпретувати роман у марксистському ключі. Йшлося про те, що в загибелі простих матросів-трударів винен безжалюгідний експлуататор, божевільний капітан Ахаб, втілення жорстокості буржуазної Америки.

Але польські науковці не приєдналися до цієї спроби. Виникла парадоксальна ситуація: роман «Мобі Дік» був уже добре відомий полякам, час від часу друкувалися оглядові статті, присвячені окремим аспектам його змісту, але ґрунтовні академічні дослідження цього тексту в тодішній Польщі не з'являлися. Таке ставлення науковців до Мелвілла має лише одне пояснення. Кожен, хто мав намір студіювати його твори, був змушений пам'ятати, що доведеться орієнтуватися на пріоритети радянської мелвіллознавчої школи, дублювати її результати. Властива національному менталітету самоповага та небажання коритися духовному поневоленню зумовили відмову рухатися у фарватері радянських ідеологем.

Втім, була ще одна, суто методологічна причина стагнації мелвіллознавчих студій. У роки беззаперечного панування комуністичної ідеології чимала частина польських науковців намагалася чинити спротив монополії марксистських принципів. У 70-х роках виникає жвавий інтерес до теорії та практики деконструкції, в якій вбачали руйнівну силу, здатну піддавати сумніву, руйнувати марксистську світоглядну систему. На тлі захоплення настановами деконструкції виникає розуміння того, що Герман Мелвілл – бунтівний митець, якому властиве непримиренне ставлення до всіх непохитних, авторитарних соціальних і духовних систем, настанов і принципів. Але оприлюднення досліджень, що відбивали б таке бачення його художньої особистості, було справою абсолютно неможливою в країні соціалістичного табору.

Унаслідок всіх цих причин Мелвілл перетворився на митця, якого в Польщі не студіювали, про якого не писали. Майже до кінця минулого сторіччя польська академічна літературознавча спільнота вимушено та свідомо ігнорувала його. Як висловилося з цього приводу професор Агнешка Адамович-Пошпих, автор «Білого Кита» став для польської науки своєрідною *terra incognita* [4, 102].

Усе, здається, мало б радикальним чином змінитися в роки після набуття незалежності від імперської влади. Але шлях до змін виявився вкрай непростим.

До 2008 року не було написано жодної монографії, не створено академічної біографії письменника, більшість його творів досі очікує на перекладачів. Лише невелика когорта науковців, серед яких Анджей Копцевич, Марек Вільчинський, Марек Париж, Збігнев Бьялас, Тадеуш Славек, Януш Семрау, оприлюднила окремі статті, присвячені Мелвіллу. В 2009 році їх було зібрано в одному томі під загальною назвою «Чи розповіси мені щось про себе? Есеї, присвячені пам'яті „Писця Бартелбі” Германа Мелвілла». Однак збірку було видано англійською мовою (видавець Пітер Ланг Верлаг), що звело до мінімуму можливість її впливу на польську рецепцію творчості митця.

Необхідно розуміти, що доля Мелвілла в сучасній Польщі значною мірою залежить від факторів не лише духовного характеру. Орієнтована на західну академічну модель, сучасна польська наука розвивається за законами ринкової економіки. У цій системі не залишається місця для наукового альтруїзму, дослідження можливі лише за умови фінансової підтримки з боку держави, комерційних, фінансових структур та окремих меценатів. Довкола Мелвілла утворилося зачароване коло: немає грошей – не може бути досліджень, а надходження грошей здатні забезпечити лише плідні дослідницькі зусилля...

Аби вирватися за межі цього кола був потрібний яскравий приклад відданого та результативного служіння мелвіллознавчій справі на теренах сучасної Польщі. Нагальною була й потреба в ефективному «PR-менеджері» – людині, здатній довести, що мелвіллознавчі студії спроможні принести не лише певні академічні дивіденди. Найголовніше його завдання полягало в тому, щоб переконати не лише наукові інституції, а також широкі кола співвітчизників, що північноамериканський письменник поза минулого сторіччя Герман Мелвілл є потрібним для сучасної Польщі.

Вирішення всіх цих завдань взяв на себе Павел Єнджейко, молодий професор Сілезького університету в місті Катовіце. Ще в 1999 році йому судилося завітати до містечка Нью-Бедфорд, цього колишнього центру американської китоловної індустрії, котрий перетворився сьогодні на Мекку мелвіллознавців усього світу. Перебування тут, спілкування зі знавцями творчості Мелвілла стали для Павла Єнджейка доленосними. Про це він згадує так: «Це була ніби якась магія... я відчув, що закохався в усіх цих людей та в це місто [1, 78]».

Повернувшись на батьківщину, він негайно стає до справи. В 2000 році захищає дисертацію за темою «Чарівна плинність: відчуття землі й моря в екзистенціалізмі Германа Мелвілла», починає працювати над двома монографіями. Згуртовує колектив однодумців, серед яких професори Агнешка Адамович-Пошпих, Томаш Сікора, Ева Куявська-Лис. Декілька разів навідується до Сполучених Штатів, аби заручитися інтелектуальною підтримкою тамтешніх фахівців. Згодом утверджується у думці, що Польща має неодмінно стати місцем проведення однієї з конференцій, котрі щорічно спонсорує та проводить північноамериканська спільнота мелвіллознавців.

За його задумом, результат конференції мав бути не лише суто науковим. Майбутню конференцію він уявляв подією, спроможною заохотити польську душу відчутти в творчості Германа Мелвілла щось «своє» – близьке, споріднене. Все це зумовило визначення її головної теми: «Серця темряви – Мелвілл і Конрад».

Тему було обрано дуже вдало. Джозеф Конрад, найвідоміший англомовний письменник польського походження, є митцем світового значення, котрий тішить національну гордість. І таке формулювання теми привернуло увагу багатьох польських науковців. Зацікавила вона й численних закордонних гостей, адже єдиним дослідженням, присвяченим зіставленню Мелвілла й Конрада досі залишається оприлюднена ще 1970 року монографія Леона Ф. Селтцера «Світобачення Мелвілла і Конрада: порівняльне дослідження [5]».

Загалом у виступах дослідників, котрі репрезентували на конференції численні національні варіанти мелвіллознавчих студій, було окреслено широкі та плідні перспективи компаративного вивчення творчості обох митців. Виголошені доповіді обґрунтовували уявлення про те, що попри абсолютну відсутність прямого впливу Мелвілла на творчість Конрада, існують свідчення про ідейні зв'язки та художні перегуки їх творів. Типологічні збіги є настільки значущими, що дають підстави говорити про духовну, творчу сумірність цих митців. Утім слід сказати, що конференція виявила і певну традиційність, навіть застарілість порівняльної методології, котрої ще дотримується частина як північноамериканських, так і польських науковців. Вони обмежили свої розвідки пошуком проявів прямих, безпосередніх контактів творчої свідомості Конрада з художньою спадщиною Мелвілла. Наукова дискусія, що розгорнулася на конференції, продемонструвала необхідність відходу від засад «впливології» та звернення до більш широких і плідних принципів дослідження спільності ролей, що їх конкретні митці відіграли у розвитку національних літератур, схожості місця у світовому літературному процесі, яке кожному з них відводять історія літератури й культури та їх сприйняття поколіннями читачів і дослідників. Евристичну значущість такої спрямованості компаративних студій засвідчила презентація двох книг Павла Єнджейка «Плинність й екзистенція [3]» та «Мелвілл у контекстах [2]». Ці перші у Польщі монографії, присвячені Мелвіллу, видані за фінансової підтримки амбасад Сполучених Штатів.

Книга «Плинність й екзистенція» є ґрунтовним дослідженням, котре переконує в тім, що традиція екзистенціалізму в американській літературі не була цілковито «імпортованою» з Європи після Першої світової війни. П. Єнджейко доводить, що витoki екзистенціалізму в американському красному письменстві слід шукати в літературі Американського Ренесансу та, зокрема, саме в творчості Германа Мелвілла.

Монографія «Мелвілл у контекстах» має особливу наукову вагу. В розпорядження польських дослідників вона надає вкрай необхідну інформацію, що уможливорює вільну орієнтацію в досягненнях і проблемах північноамериканського мелвіллознавства та водночас виокремлює перспективи національних, польських мелвіллознавчих студій. Така спрямованість книги повністю відповідає найголовнішій меті професора Єнджейка: всіляко сприяти, аби особистість і художня спадщина Германа Мелвілла нарешті посіли гідне місце в польському академічному континуумі.

Слід нарешті сказати й про те, що мелвіллознавча конференція мала й неабиякий суспільний резонанс. Зусиллями організатора П. Єнджейка, котрий декілька років співпрацював із радою міста Щецин, її проведення збіглося з завершальним етапом «Перегонів великих вітрильників». Поява в порту Щецина морських яхт, цих білокрилих красунь, що з'явилися немов зі сторінок морських романів Германа Мелвілла, створила особливу атмосферу, що надихнула не лише безпосередніх учасників конференції. Ця атмосфера, немає сумніву, сприяла тому, що паростки широкого інтересу до його творчості значно зміцніли в сучасній Польщі. Отже, є підстави стверджувати, що польське мелвіллознавство вже увійшло в таку фазу свого становлення, за якою слід очікувати на значні наукові та й культуральні результати.

Перспективи подальших розвідок пов'язані із вивченням рецепції творчості Мелвілла на теренах не лише Польщі, але й інших держав, як колись входили до переліку так званих «країн-сателітів» Радянського Союзу, й передбачають поглиблене вивчення того величезного масиву ґрунтовних праць й наукових підходів до творчості письменника, які існують за межами англо-американського наукового простору.

ЛІТЕРАТУРА

1. Jędrzejko P. Melville a la Polonaise / Pawel Jędrzejko // *Leviathan: a journal of Melville studies*, Volume 10. – Norton & Company, Inc. – P. 75-78.

2. Jędrzejko P. Melville w kontekstach. Prolegomena do studiów melvillistycznych / Paweł Jędrzejko – Katowice: ExMachina, 2007. – 357 p.
3. Jędrzejko P. Płynność i egzystencja. Doświadczenie lądu i morza a myśl Hermana Melville'a / Paweł Jędrzejko – Katowice: ExMachina, 2007. – 238 p.
4. Pospiech A.A. Light in August / Agnieszka Adamowicz-Pospiech // Leviathan: a journal of Melville studies, Volume 10. – Norton & Company, Inc. – P. 99-105.
5. Seltzer L.F. The Vision of Melville and Conrad: A Comparative Study / Leon Francis Seltzer. – Athens : Ohio University Press, 1970. – 132 p.

Резюме. В статті проаналізовані основні етапи становлення польського мелвіллового, його історичні передумови, сучасне становище, магістральні проблеми та перспективи подальшого розвитку, розглянуті найважливіші наукові публікації та переклади творів Г.Мелвілла на польській мові.

Ключові слова: польське мелвіллове, історія североамериканської літератури, переклад, інтерпретація, компаративістика, реценція.

The summary. The article examines the main stages of formation of Polish Melville Studies, its historical background, present state, main problems and perspectives of future development, the most essential scholarly publications and translations of Melville's work in Polish are also reviewed.

Key words: Polish Melville studies, history of North-American literature, translation, interpretation, comparative studies, reception.

Одержано редакцією 10.01.2011 р.

УДК: 821.161.2-3.09-055.2

О.В. СТАРУХ

„ЖІНОЧІ СТУДІЇ” У КОНТЕКСТІ СУЧАСНОГО ВІТЧИЗНЯНОГО ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА

Резюме. В статті досліджується розвиток жіночої прози, зокрема «жіночі студії» як літературознавча категорія. Аналізується закономірність виникнення «жіночих студій», їх тенденції проблематики і картина подальшого розвитку.

Ключові слова: постмодернізм, „жіноча проза”, „тендерні студії”, „жіночі студії”.

Складність та унікальність сучасної літературної ситуації полягає в тому, що на відміну від традиції реалістичної творчості радянського часу, вона розвивається у постмодерному руслі багатоманітності та різнонаправленості естетичних пошуків сучасних письменників. Жодні лінійні схеми не можуть відобразити повноту картини живого літературного контексту, котрий нагадує невідлагоджений хор, багатоманітність та неузгодженість яких, створює яскраву та внутрішньо суперечливу картину, котра засвідчує повноту свободи художньої образності та поетичної виразності.

Звідси і виникає живий літературознавчий інтерес до способів та форм презентації нових постмодерних концептів, нової поетики та функцій цих художніх феноменів в українській традиції осягнення літературного процесу.

Актуалізація у вітчизняній культурі (літературі зокрема) гендерної проблематики спровокувала виникнення дискусійного поля навколо питань про „жіночу” та „чоловічу” літературу, про сутність свободи творчості та можливості здобуття жінкою особливого, відмінного від традиційного „маскулінного” дискурсу, „голосу” (слова) у літературі, котрий би виражався неповторною, самобутньою специфікою письма.

У постмодерному руслі гендерна проблематика постала як пошук шляхів розвитку так званого „жіночого письма” та „жіночої прози” і, відповідно, літературознавчого, гінокритичного осмислення даних явищ, що й становить об’єкт нашої уваги, як одна із ключових галузей літературознавчих студій кінця ХХ-початку ХХІ століть. Предметом дослідження є стан розвитку вітчизняних „гендерних студій”.

Літературознавча категорія „жіноча проза” як явище та поняття є досить неоднозначною та далекою від наукового визначення, оскільки, виникнувши на межі 1980-1990-х років ХХ століття, досить жваво розвивається у вітчизняній літературі, завдяки творчості Галини Гордасевич, Світлани Йовенко, Софії Майданської, Євгенії Кононенко, Оксани Забужко, Ніли Зборовської, Галини Пагутяк, Лесі Демської, Лариси Денисенко, Любові Клименко, Ірен Роздобудько, Ірени Карпи, Наталки Сняданко, Тані Мальярчук, Софії Андрухович, Світлани Пиркало та багатьох інших, що спричиняє потребу літературознавчого осмислення даного феномену.

Саме тому, на фоні активного творення української жіночої прози, досить актуальною є спроба узагальнення досвіду вітчизняних „гендерних студій” для з’ясування картини подальших шляхів їхнього розвитку.

Звичайно, жіноча літературна творчість була властивою в Україні і раніше, проте її літературне представлення не було настільки строкатим і не мало такого потужного вияву, щоб спричинити необхідність виділення та аналізу такої категорії як „жіноча проза” та з’ясування особливостей її творчої реалізації.

Так, наприкінці ХІХ – початку ХХ століть пошук інтересу до творчості вітчизняних письменниць було спричинено проникненням на терени української літератури феміністичних ідей, щоправда тут вони не

ЗМІСТ

<i>Попова Д.А.</i> Лексико-семантична варіативність канадської англійської	3
<i>Власюк Г.М.</i> Аналіз та класифікація тематичних груп польських фразеологічних одиниць „Людина – Діяльність – Власні назви”	5
<i>Косолапов В.І.</i> Про сучасну перекладну англійську лексикографію (за матеріалами словників малого та середнього розміру)	8
<i>Ботвінко О.М.</i> Лексико-семантичне поле „Презирство” (за матеріалами сучасної англійської мови)	13
<i>Поліщук О.С.</i> Концепт „Розум” в англійській мовній картині світу	18
<i>Пальчевська О.С.</i> Лінгвокогнітивне моделювання та профілювання базової ситуації початок подорожі у дискурсі чарівної казки	20
<i>Палій В.П.</i> Семантичні типи складних та безсполучникових питальних речень у сучасній французькій та українській мовах	25
<i>Черняк О.В.</i> Динамічно-функціональний аспект перехідної категорії у французькій мові	28
<i>Мороз Л.В., Пашко І.О.</i> Про роль функціонально-семантичних полів у визначених різновидах текстів	30
<i>Мороз Л.В. Пашко І.О.</i> Лексична креативність як основа семантичної компетенції студентів ВНЗ	34
<i>Калініченко М.М.</i> Рецепція творчості Г.Мевілла у сучасній Польщі	38
<i>Старух О.В.</i> „Жіночі студії” у контексті сучасного вітчизняного літературознавства	41
<i>Пархомчук М.М.</i> Zum Problem der Wortbildung im Deutschen: Kurzwörter in linguistisch-stilistischer Hinsicht	46
<i>Волошина Н.В.</i> Научное общение на английском языке магистров неязыковых специальностей	48
<i>Михальчук Н.О., Безкоровайна О.В.</i> Лінгвістична характеристика сучасної топонімічної карти Великобританії	55
<i>Безкоровайна О.В.</i> Лінгвістичний аналіз поняття „культура особистісного самоствердження” у контексті філософського та сучасного розуміння проблеми	58
<i>Хвищук С.В.</i> Проблеми вивчення латинської мови на немовних факультетах	63
<i>Цаль Т.В.</i> Сучасні методологічні вивчення іноземної мови згідно міжнародних стандартів та як запорука мобільності в контексті Болонських вимог	66
<i>Касаткіна О.В.</i> Формування лінгвістичної культури студентів на заняттях іноземної (англійської) мови	67
<i>Кузло Н.М.</i> Система вправ навчально-методичного комплексу з англійської мови для студентів напряму підготовки „Будівництво”	70
<i>Зінчук І.В.</i> Застосування автентичних матеріалів на уроці іноземної мови	73
<i>Андрощук А.В.</i> On Some Controversial Issues of English Grammar	76
<i>Орлова С.І.</i> Principles of classification of idioms	79
<i>Верьовкіна О.Є., Ярута Н.П.</i> Intertextuality of the parable „Jonathan Livingston seagull” by Richard Bach	85
<i>Бігунова С.А., Зубілевич М.І.</i> Politically correct English	87
<i>Джава Н.А.</i> Literaturvermittlung im Daf-Unterricht	89
<i>Вакулінська Л.М.</i> Структурно-семантична характеристика антропонімів у біблійних текстах	93
<i>Липиніна О.Л.</i> Die Besonderheiten der sozial-politischen Lexik (neue Wortbildungsmuster)	95
<i>Василькевич С.С.</i> Student slang in special slang system	97
<i>Михальчук Н.О.</i> The basic procedures of stylistic analysis, their characteristics	100
<i>Відомості про авторів</i>	107

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ФІЛОЛОГІЇ. ІНОЗЕМНІ МОВИ

Збірник наукових праць

Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету

Випуск 2

Відповідальний редактор збірника Мороз Л.В.
Відповідальний за підготовку збірника до видання Ніколайчук Г.І.
Технічний редактор Котяз О.
Комп'ютерна верстка Кречмаровський В.Л.

Підписано до друку 25.02.2011 р.
Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 14,2. Обл. вид. арк. 29,1. Замовлення № 95/1. Наклад 120.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31
Рівненський державний гуманітарний університет

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С.Бандери, 12, тел. 26-48-83

А – 43 **Актуальні проблеми сучасної філології. Іноземні мови: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. Випуск 2. – Рівне: РДГУ, 2011. – 108 с.**

ISBN 966 — 7281 — 10 — 01.

Збірник наукових праць містить статті з теоретично-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Опубліковані матеріали можуть бути корисними для науковців, учителів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

УДК: 38'243

ББК 81.2